

Benedikt XVI. na letišti, Havana

Pane prezidente,
Páni kardinálové a drazí bratři v biskupské službě,
Vážení státní představitelé,
Dámy a pánové,
Drazí přátelé,

Děkuji Bohu, že mi umožnil navštívit tento krásný ostrov, který zanechal tak hluboký dojem v srdci mého milovaného předchůdce, bl. Jana Pavla II., jenž navštívil tuto zemi jako posel pravdy a naděje. Také já jsem si vroucně přál přijít k vám jako poutník lásky, abych poděkoval Panně Marii za přítomnost její milostné sošky uctívané ve svatyni v El Cobre, odkud již čtyři století provází putující církve v tomto národě a ve všech Kubáncích budí odvahu, aby Kristovým přičiněním objevili pravý smysl úzkostí a tužeb, které přebývají v lidském srdci, a dostalo se jim nezbytné síly k vybudování solidární společnosti, ze které se nikdo nebude cítit vyloučen. „Kristus, který vstal z mrtvých, ozařuje tento svět nejjasněji právě tam, kde se podle lidského úsudku všechno jeví ponuré a beznadějné“ (*Setkání s mládeží*, Freiburg 24. září 2011).

Děkuji panu prezidentovi a další představitelům země za zájem a velkorysou spolupráci na zdárném průběhu této cesty. Moje hluboká vděčnost patří také členům Kubánské biskupské konference, kteří za tímtež účelem nešetřili úsilím a obětmi, jakož i všem, kdo se podíleli různými způsoby, zejména modlitbou.

V nitru chovám všechny a každého Kubánce, kteří mne provázeli modlitbou a svými sympatiemi, nabídli mi srdečné pohostinství a podělili se se mnou o svá nejhlubší a spravedlivá očekávání.

Přišel jsem sem jako svědek Ježíše Krista v pevném přesvědčení, že kam přichází On, tam malomyslnost přenechává místo naději, dobrota zahání nejistoty a mocná síla otevírá horizont nečekaným a požehnaným perspektivám. V Jeho jménu a jako nástupce apoštola Petra jsem chtěl přinést jeho poselství spásy, aby posílilo nasazení a působení kubánských biskupů, jakož i jejich kněží, řeholníků a těch, kdo se usilovně připravují na kněžskou službu a zasvěcený život. Kéž poslouží také jako nový impuls těm, kdo vytrvale a obětavě spolupracují na díle evangelizace, zvláště věřící laiky, aby zintenzivněním své oddanosti Bohu v prostředí, kde žijí a pracují, neúnavně a zodpovědně poskytovali svůj přínos blahu a celistvému rozvoji své vlasti.

Cesta, kterou Kristus nabízí lidstvu, každému člověku a lidu, neústí do nicoty, ale je naopak primárním a hlavním faktorem jeho autentického rozvoje. Pánovo světlo, které jasně v těchto dnech zazářilo, ať v tom, kdo jej přijal, nehasne a pomáhá všem posilovat svornost a vynášet ty nejlepší poklady kubánské duše, její nejušlechtlejší hodnoty, na nichž je možné zakládat obnovenou a smířenou společnost širokých horizontů. Kéž nikdo nepocituje překážky v účasti na tomto strhujícím poslání v důsledku omezování svých základních svobod a nepocituje ani obtíže vyplývající z nedostatku či odpírání materiálních prostředků. Obzvláště tíživou je tato situace, když na obyvatelstvo negativně doléhají restriktivní ekonomická opatření uložená ze zahraničí.

Svoji pouť končím, ale budu se nadále vroucně modlit, abyste pokračovali na své cestě a Kuba byla pro všechny domovem všech Kubánců žijících ve spravedlnosti, svobodě a v ovzduší poklidného bratrství. Respekt a starost o svobodu, která tepe v srdcích každého člověka, je neodmyslitelná, má-li se adekvátně odpovídat na základní požadavky jeho důstojnosti a budovat tak společnost, v níž se každý cítí nepostradatelným protagonistou budoucnosti vlastního života, své rodiny a své vlasti.

Nynější chvíle si naléhavě žádá, aby z lidského, národního i mezinárodního soužití byly odstraněny nehybné postoje a jednostranná stanoviska, která dohodu činí svízelnou a snahu o spolupráci neúčinnou. Eventuální rozdíly musí být překonány neúnavným hledáním toho, co sjednocuje všechny v trpělivém a upřímném dialogu spolu s upřímnou snahou naslouchat a přijímat nosné cíle nových nadějí.

Kubo, oživ v sobě víru svých otců! Přijmi z této víry sílu budovat lepší budoucnost, důvěřuj v Pánovy přísliby, otevři srdce Jeho evangeliu kvůli autentické obnově osobního i sociálního života. S pohnutím se s vámi loučím a prosím Madonu Milosrdné lásky z Cobre, aby svým pláštěm chránila všechny Kubánce, byla jim oporou uprostřed zkoušek a vymohla jim od Všemohoucího milost, po níž nejvíce touží. *Hasta siempre*, Kubo, země ozdobená mateřskou přítomností Panny Marie. Bůh žehnej tvou budoucnosti.

Přeložil Milan Glaser, Radio Vaticana